

Marmorbrukets naturreservat med dess brantskogar och klippängar börjar väster om Marmorbruket vid Bodavikens camping och Kolmårdsbäcken och sträcker sig drygt två kilometer österut längs vattnet till Kopparbo. Miljön är utomordentligt rik och varierande med mäktiga bergbranter, hållmarker, betade klippängar, sänkor och strandpartier. Marmorbruksområdet har klassats som det botaniskt i särklass förnämsta urkalkområdet i länet. Stora delar av området ingår i det europeiska nätverket för skyddad natur, Natura 2000. Bergbranterna i Marmorbruksområdet hyser en vild och naturskogslik tallskog. Skogen växer på mager hållmark och är rik på död ved. Vissa partier av tallskogen är kalkpåverkad och ett mycket värdefullt och ovanligt område. Även strandnära områden hyser tallskog med ursvallad blockrik mark. Mot öster, utmed den sk Kopparbostigen och i sluttningarna mot vattnet, sträcker sig en sammanhängande lövblandskog som är lundartad med mycket ädellövträd. Högst upp mot branterna är skogen blockrik med gammal ek, asp, gran och många lågor. Den ädellövriska skogen återkommer mot öster och här växer ek, lind, lönn, fågelbär, alm och ask. Vidare finns björk, rönn och oxel. En bäckravin går genom ett blockrikt område med bördig finjord som utfyllnad mellan stenarna. Flera arter i och i närheten av bäcken visar att den har ett kontinuerligt flöde, t ex växer näckmossa, trubbfjädermossa och porella här. Buskskiktet bjuder på vackra hasselpartier med gamla buskar, skogstry, säl, hagtorn, vildapel, en, tibast, måbär, nypon, oxbär, olvon och hägg. I vissa områden tränger markvatten fram vilket visar sig i en rikare och tätare vegetation. I sumpskogen uppströms växer bl a skärmstarr, bitvis helt dominerande. Trots den ringa trädåldern finns en hel del död ved. Tallskogen öster om sumpskogen är gammal, den stora mängd träd med pansarbark vittnar om dessa. På en senvuxen ek växer violettbrun skivlav och på död ved växer bl a den gröna sköldmossan. Kring Marmorbruket och fram till Vildmarkshotellet finns flera fina klippängarna, jordlagret är tunt och i många små öppna partier återfinns en rik flora. De är kalkpåverkade och går från torräng till fuktäng. Här finns ekkratträd och småtallar och i gläntor finns den grå vårtbitaren. Förekomsten av lodytor och gamla grova träd gör att kryptogamfloran är exklusiv med hårklockmossa, späd hårgräsmossa, alléskruvmossa, fläckticka och brödmärgsticka. Längs en stig mot utsiktsberget påträffas traslav på block och säcklav i en bergskreva. På lodytor växer de krävande mossorna träd-porella, grov fjädermossa, fjädermossa och grov baronmossa. På en fuktig nordvänd lodyta växer även den i länet mycket sällsynta kraterlaven *Gyalecta jenensis*. Utmed krönet av Utsiktsberget är berget opåverkat av brytning och här finns kalkkrusmossa. De mycket gamla ekarna utmed branten hyser sällsynta lavar som ekspiklav, gammelekslav, mjölig klotterlav, gul dropplav, skärelav, grå skärelav, blyerts-lav, skuggorangelav samt den krävande brun nållav. Den mycket rika lundfloran visar upp den sällsynta buskvicker samt arter som underviol, sårläka och lungört, lundlosta, krissla, vippärt, nässleklocka, lundgröe, vårärt, lundelm, blåsippa, spenört, liljekonvalj, trolldruva, ormbär skogsvicker och bergslok. er kalkgynnade arter är grusslok, backklöver, murruta och lundtrav. Andra arter är kirskål, tulkört, backvicker, gullris och kungsmynna. I brynet vid Flathällen finns den högvuxna hampflockeln. Kalkfuktängarna har en mångformig och ovanlig flora där förekomsten av ängsnycklar och purpurknipprot är mest anmärkningsvärd. I övrigt finns bl a tvåblad, slankstarr, småborre, grusstarr, darrgräs, gul sötväppling samt ryltåg och stubbtåg. På en bergklack i väster går kalkstenen i dagen och här växer en artrik torrängsflora med rödkämpar, vit fetknopp, brudbröd och solvända.

Man finner även fältmalört och backsmultron. Övrig klippängsflora är rik med bland annat kärleksört, harklöver, getrams, gaffelbräken, jungfrulin, knägräs, bergmynta, slätterfibbla, bockrot och mjölon. Andra växter som man har funnit är backglim, backlök, rödklint, vildlin, harmynta, svartbräken samt de ovanliga arterna idegran, revsuga, långbladig spåtistel och den mycket sällsynta piplokan. Även landsnäckfaunan kring Marmorbruket är förnämlig med t ex hedcylindersnäcka, barksnäcka och ängspuppsnäcka. Till fågelfaunan hör arter som rosenfink, härmsångare, stenkäcka och stjärtmes. Den stora mångfalden av kärlväxter ger en rik fjärilsfauna med sällsynta arter som tvärinjerat vickelfly, lindmalmätare och svartfläckig högstjært. Hasselsnok har setts i västra delen av området. Området är naturreservat och ingår i det europeiska nätverket för skyddsvärd natur, Natura 2000. En närmare beskrivning av området finns i skötselplanen för Marmorbrukets naturreservat.

Alla åtgärder som kan skada områdets naturvärden skall undvikas. Ytterligare exploatering bör ej ske, betesmarker bör hävdas och skogen lämnas för fri utveckling. Om gran tenderar att växa in i lövskogen kan den röjas bort.